

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovej v právnej veci žalobcu: **G., a.s.**, N., B., IČO: X., zastúpený advokátom Mgr. F.N., K., B. proti žalovanému: **C., a.s.**, U., B., IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. P.H., V., B., **o zaplatenie 21 910 681 Sk s prísl.**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. januára 2007, č. k. 57 Cb 5/1999-380, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. januára 2007, č. k. 57 Cb 5/1999-380 **m e n í** tak, že návrh **z a m i e t a**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania vo výške 111 986 Eur do troch dní k rukám jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e:

Žalobou zo dňa 11.11.1998 sa pôvodný žalobca B., a.s., P. domáhal zaplatenia sumy 21 910 681 Sk titulom náhrady škody a po čiastočnom späťvzati žaloby v rozsahu 3 858 861,80 Sk zostal uplatnený nárok vo výške 18 051 819,20 Sk. Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č. k. 57 Cb 5/99-39 zo dňa 2.3.1999 rozhodol tak, že v časti o zaplatenie 3 858 861,80 Sk konanie zastavil a žalovaného zaviazal na zaplatenie 18 051 819,20 Sk a náhradu trov konania. O odvolaní proti tomuto rozsudku Najvyšší súd SR rozhodol uznesením, č. k. 1 Obo 239/99-76 zo dňa 31.7.2000 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia uviedol, že o nároku bolo rozhodnuté bez toho, aby boli dostatočne preskúmané zákonné predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody. S odkazom na ust. § 133 Exekučného poriadku dospel k záveru, že ak stredisko cenných papierov zruší príkaz exekútora o pozastavení práva nakladať s cennými papiermi, tieto sa nestanú voľne obchodovateľné na verejnom trhu s cennými papiermi, lebo sú naďalej viazané exekučným príkazom a uložil súdu opätovne preskúmať podmienky pre náhradu škody, spolu s námietkou týkajúcou sa jej výšky.

Krajský súd v Bratislave v novom konaní rozhodol rozsudkom, č. k. 57 Cb 5/99-98 zo dňa 26.1.2001 tak, že návrh zamietol a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania. O odvolaní proti tomuto rozsudku rozhodol odvolací súd uznesením, č. k. 1 Obo 186/01-116 zo dňa 30.5.2002 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na konštatovanie v zrušujúcom uznesení, z ktorého vyplýva, že ak stredisko cenných papierov zruší na príkaz exekútora registráciu o pozastavení práva nakladať s cennými papiermi, tieto sa nestanú voľne obchodovateľné na verejnom trhu s cennými papiermi, lebo sú naďalej viazané exekučným príkazom, v ktorej súvislosti je potrebné poukázať na ustanovenie § 132 zákona č. 232/1995 Z. z. Prvostupňový súd konštatoval zmenu majiteľa akcií dňa 04.10.1997 formou prechodu, čo podľa neho vylučuje vznik zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu bez akéhokoľvek zdôvodnenia a uvedenia nových skutočností, z ktorých by vyplývali výsledky dokazovania.

V novom konaní rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č. k. 57 Cb 5/99-206 zo dňa 13.3.2003 tak, že žalobu zamietol. V odôvodnení konštatoval, že nebol splnený žiaden z predpokladov zodpovednosti za škodu. Konanie žalovaného v súvislosti so zrušením registrácie pozastavenia výkonu nakladať s predmetnými 47 659 kusmi akcií dňa 9.9.1997

označil za také, ktoré nie je možné hodnotiť ako protiprávne, resp. neoprávnené. Ďalej uviedol, že k úkonu, ktorý spôsobil vznik škody na strane žalobcu, t. j. ku zmene majiteľa predmetných akcií povinného C., a.s. na inú osobu, nedošlo bezprostredne odblokovaním akcií žalovaným dňa 9.9.1997, ako tvrdí žalobca, ale dňa 24.10.1997, t. j. 45 dní po predmetnom úkone žalovaného a 37 dní po zániku platnosti blokácie akcií v prospech obchodníka s cennými papiermi C., o.c.p. O odvolaní žalobcu proti tomuto rozsudku rozhodol odvolací súd rozsudkom, č. k. 1 Obo 153/03-264 zo dňa 26.10.2004 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 18 051 819,20 Sk a trovy konania. V odôvodnení rozsudku za nesporné označil, že Krajský súd v Trenčíne vydal poverenie č. 5300/000003 zo dňa 14.5.1997, ktorým poveril súdnu exekútorku JUDr. E.Š. vykonaním exekúcie vykonateľného rozhodnutia, sp. zn. 10 Cb 48/97 zo dňa 10.4.1997, ktorým bola uložená povinnosť povinnému C., a.s., P. zaplatiť pohľadávku oprávnenému B., a.s., P. Súdna exekútorka v zmysle zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch vydala dňa 2.9.1997 príkaz na vykonanie exekúcie predajom zaknihovaných cenných papierov z účtu povinného a dňa 8.9.1998 požiadala o zrušenie pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi z dôvodu ich predaja v rámci exekúcie na uspokojenie pohľadávky oprávneného v danom spore žalobcu, s poukazom že vznik aj zánik pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi upravuje § 27 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na riadne doručenie exekučného príkazu žalovanému, tento bol povinný ho rešpektovať. S odkazom na zákon č. 233/1995 Z. z. konštatoval, že oprávneným na nakladanie s predmetnými cennými papiermi bola výlučne súdna exekútorka a ani po zrušení registrácie, za účelom predaja cenných papierov, nemal žalovaný právo akceptovať právne úkony povinného. Citoval ust. § 133 Exekučného poriadku, podľa ktorého pohľadávky z cenných papierov vykonáva exekútor realizačnými úkonmi primeranými povahe týchto listín a všetky úkony pri nakladaní s cennými papiermi robí namiesto povinného exekútor, čo znamená, že len exekútor je oprávnený priamo zo zákona nakladať s majetkom povinného - majiteľa účtu cenných papierov. Tým, že vykonal napriek exekučnému príkazu dňa 24.10.1997 registráciu prevodu cenných papierov, medzi povinným a ďalšou spoločnosťou porušil svoju povinnosť, v dôsledku ktorej znemožnil vykonať exekúciu v prospech žalobcu, čím mu spôsobil škodu v uplatnenej výške.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný dovolanie, keď sa nestotožnil s posúdením nároku podľa § 420 Občianskeho zákonníka a poukázal na osobitnú úpravu § 373

a nasl. Obchodného zákonníka. Ďalej namietal, že odvolací súd neskúmal trhovú hodnotu zaknihovaných cenných papierov, ktoré boli predmetom exekúcie, vyčíslenie škody uplatnenej v návrhu považoval za neakceptovateľné a ničím nepodložené, ktoré nebolo v konaní zisťované. Taktiež namietol neskúmanie využitia iných spôsobov vykonávania exekúcie na uspokojenie pohľadávky oprávneného exekúciou. Dovolací súd rozhodol o dovolaní tak, že opätovne zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z ust. § 27 ods. 6 zákona o cenných papieroch č. 600/1992 Zb. v platnom znení v rozhodnom čase vyplýva, že pokiaľ stredisko vykoná registráciu prevodu zaknihovaného cenného papiera po dobu zaregistrovaného pozastavenia výkonu práva nakladať s cenným papierom, poruší povinnosť. Odvolací súd za porušenie povinnosti žalovaného označil registráciu prevodu cenných papierov medzi povinným a treťou osobou napriek vydanému exekučnému príkazu, s odkazom na citované ust. § 133 Exek. por., ktoré zdôvodnenie dovolací súd považoval za nie v súlade s obsahom citovaného ustanovenia, a preto z takto koncipovaného odôvodnenia nemožno vyvodzovať porušenie povinnosti žalovaného. Uviedol, že zo zdôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, že žalovaný registráciu prevodu vykonal počas zaregistrovaného pozastavenia výkonu práva nakladať s cenným papierom, preto odvolací súd bez zistenia tejto skutočnosti, s poukazom na nesprávne ustanovenie, predčasne porušenie povinnosti žalovaného vyvodil. Z obsahu spisu je zrejmé, že na základe žiadosti súdnej exekútorky o odblokovanie cenných papierov stredisko vykonalo službu, ale či táto služba spočívala v zápise v príslušnej evidencii strediska o zániku pozastavenia registrácie prevodu práva nakladať s cennými papiermi povinného nie je zrejmé. Ďalej uviedol, že z doposiaľ vykonaného dokazovania nie je zrejmé, či žalovaný na základe žiadosti súdnej exekútorky o odblokovanie zaknihovaných cenných papierov mohol alebo mal zapísať v príslušnej evidencii strediska zánik zaregistrovaného pozastavenia práva nakladať s cennými papiermi. V takomto prípade by nebol splnený základný predpoklad porušenia povinnosti pre určenie zodpovednosti žalovaného za škodu. Pokiaľ túto žiadosť exekútorky nemal akceptovať ako príkaz oprávnenej osoby, potom by k zániku zaregistrovaného pozastavenia výkonu práva nakladať s cennými papiermi nedošlo. V tomto prípade by bolo potrebné skúmať príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti žalovaného a so vzniknutou škodou a následne sa vysporiadať s výškou škody.

Dovolací súd svojím rozsudkom z 26. februára 2006, č. k. 1 Obdo V 18/2005-337 rozsudok odvolacieho súdu (1 Obo 153/03-264 zo dňa 26.10.2004) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Následne odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu (57 Cb 9/99-206 z 13. marca 2003) zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Podľa úpravy odvolacieho súdu prvostupňový súd znovu vo veci rozhodol a to tak, že rozsudkom z 15.01.2007, č. k. 57Cb 5/1999-380 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi firme **G., a.s., N., B., IČO: X.** sumu 18 051 819,20 Sk istiny a trov konania žalobcu vo výške 1 137 000 Sk na účet žalobcu, číslo účtu X., vedený v T., a. s., a to do troch dní.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a odvolací súd svojim rozsudkom z 23. januára 2008, č. k. 2 Obo 46/2007- 457 rozsudok prvostupňového súdu zmenil a žalobu zamietol, keď na pojednávaní dňa 23. Januára 2008 (č. l. 448 p. v.) doplnil dokazovanie vypočutím svedkyne JUDr. E.Š. Tento dôkaz bol vykonaný odvolacím súdom len preto, že dovolací súd vo svojich zrušujúcich rozhodnutiach svojim spôsobom spochybňoval postup exekútorky, ktorý je jasný aj zo zákona a exekútorka to potvrdila aj vo svojej výpovedi.

Odvolací súd vychádzal z hodnotenia prvostupňového súdu, od ktorého sa odchyľil. Súd prvého stupňa totiž v novom rozhodnutí vo veci uviedol, že pri posudzovaní porušenia povinnosti žalovaného vychádzal zo zákona o cenných papieroch č. 600/1992 Zb., ktorý upravuje vznik a zánik pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi v ust. § 27 zákona. Žalovanému bol exekučný príkaz riadne doručený a bol ho povinný rešpektovať. Žalovaný napriek doručenému exekučnému príkazu vykonal dňa 24.10.1997 registráciu prevodu cenných papierov medzi povinným a ďalšou spoločnosťou, čím porušil svoju právnu povinnosť, v dôsledku ktorej znemožnil vykonať exekúciu v prospech žalobcu, čím mu spôsobil škodu v uplatnenej výške. Príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti žalovaného a vznikom škody súd prvého stupňa vidí v tom, že žalobca nemohol uspokojiť svoju pohľadávku inak, iba formou exekúcie predajom cenných papierov, keďže mal zaregistrované pozastavenie práva nakladať s cennými papiermi žalovaným. Výšku škody súd prvého stupňa zistil z obsahu informácie B. v B. zo dňa 28.03.2006, v ktorej je uvedené, že cena akcie O., a.s. sa predávala po 1 000 Sk za jednu akciu.

V odvolaní žalovaný uviedol, že na žiadosť súdnej exekútorky zo dňa 8.9.1997 vykonal zrušenie registrácie pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými

papiermi, táto žiadosť mala formu príkazu v zmysle ust. § 27 ods. 7 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch, keďže zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, akú formu musí mať takýto príkaz. Úkon súdnej exekútorky bol urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne a z jeho obsahu je zrejmé, čoho chce exekútorka dosiahnuť touto žiadosťou. Žalovaný zaregistroval v súlade so žiadosťou súdnej exekútorky vo svojej evidencii. V čase zmeny majiteľa akcií nemohol byť a nebol exekučný príkaz a žalovaný mohol vykonať zmenu majiteľa týchto cenných papierov na základe predložených dokladov. Namietol v odvolaní nedostatočné zistenie výšky škody paušálnym vyčíslením bez zistenia skutočnej výšky akcií v rozhodnom období. Odvolateľ požiadal o vyslovenie prípustnosti podania dovolania, ktorú odôvodňuje tým, že rozhodnutím súdu došlo ku zmene charakteru žalovaného z evidenčného na preskúmací, žalovanému bola uložená povinnosť hodnotiť právne úkony oprávnených osôb podľa ich formy a povinnosť žalovaného evidovať nielen pozastavenie výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi, ale aj exekučné príkazy.

Žalobca naproti tomu uviedol, že pozastavenie výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi je potrebné považovať za súčasť obsahu záväzkového vzťahu medzi žalovaným a majiteľom cenného papiera, a to napriek skutočnosti, že je upravené zákonom o cenných papieroch. V danom prípade tiež existuje vzťah medzi žalovaným a jeho klientom, resp. oprávnenou osobou, avšak tento typ tohto zmluvného vzťahu nie je upravený ani zákonom o cenných papieroch, ani Obchodným zákonníkom, preto je potrebné použiť aplikáciu ustanovení o náhrade škody podľa Občianskeho zákonníka. Ďalej vo vyjadrení rozoberá námietku odvolateľa o nepreukázaní možnosti uspokojenia pohľadávky iným vhodným spôsobom podľa jednotlivých možností uvedených v odvolaní (a to predajom spoločnosti K., a.s., prikázanie pohľadávky spoločnosti C., a.s., predaj iných aktivít spoločnosti C., a.s.). Opätovne zdôraznil, že v konaní bolo preukázané naplnenie všetkých podmienok pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu, ako aj výšku škody cenou akcií v ich nominálnej hodnote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznal odvolanie žalovaného za dôvodné. Vychádzal z toho, že z ustanovenia § 131 ods. 1 Exekučného poriadku, platného v čase začatia exekučného konania vyplýva, že exekúciu predajom cenných papierov možno realizovať tak, že exekútor spíše tieto cenné papiere podľa ustanovení o predaji hnutelných vecí a odníme ich alebo dá príkaz na pozastavenie práva nakladať s cennými papiermi povinného podľa osobitného predpisu. Súdna exekútorka dňa 1.7.1997 s odkazom na ust. § 27

zák. č. 600/1992 Zb. v znení neskorších zmien žiadala o zaregistrovanie pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi emitenta O., a.s. v počte 47 659 ks, na dobu uvedenú v upovedomení o začatí exekúcie (č. 1. 8). S. B., a.s. výpisom ku dňu 8.7.1997 požiadavku na službu - zákaz predaja cenných papierov akceptovalo s dátumom platnosti blokácie do 31.12.2005 (č. 1. 13) a zaregistrovalo pozastavenie práv nakladať s cennými papiermi s platnosťou do 31.12.2005, v prospech obchodníka s cennými papiermi - identifikačné číslo X (č. 1. 16). Za tohto skutkového stavu nesporne zisteného v konaní, dovolací súd považoval za prvotnú otázku pre určenie zodpovednosti žalovaného za uplatnenú škodu zistenie, či žalovaný porušil povinnosť v zmysle ust. § 27 ods. 6 zákona o cenných papieroch č. 600/1992 Zb. v znení platnom v rozhodnom čase, keď dňa 24.10.1997 zaregistroval predaj zaknihovaných cenných papierov povinného na inú spoločnosť. V zmysle ust. § 133 Exek. por. platnom v rozhodnom čase, všetky úkony exekútora pri nakladaní s cennými papiermi robí namiesto povinného exekútor a tieto úkony exekútor robí za povinného podľa osobitných predpisov. Takýmto osobitným predpisom je pre danú vec zákon č. 600/1992 Zb. v platnom znení v rozhodnom čase, podľa ktorého bola poverená exekútorka povinná konať. Z ustanovenia § 27 ods. 6 zákona o cenných papieroch v platnom znení v rozhodnom čase vyplýva, že ak stredisko vykoná registráciu prevodu zaknihovaného cenného papiera po dobu registrácie pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovaným cenným papierom, poruší povinnosť. Porušenie povinnosti je viazané, ako konštatuje aj dovolací súd, na vykonanie registrácie prevodu zaknihovaného cenného papiera po dobu zaregistrovania pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovaným cenným papierom. Úkon pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovaným cenným papierom urobený súdnou exekútorkou v súlade s ust. § 133 Exek. por. žalovaný realizoval s lehotou do 31.12.2005. V súlade s ust. § 133 Exek. por. súdna exekútorka zaslala žalovanému žiadosť zo dňa 8.9.1997 o odblokovanie zaknihovaných cenných papierov v počte 47 659 ks emitenta O., a.s. z dôvodu zadania príkazu na predaj cenných papierov obchodníkovi s cennými papiermi C., o.c.p., a.s. (č. 1. 31, č. 1. 187). Súdna exekútorka, ako oprávnená osoba v zmysle Exekučného poriadku nakladať s cennými papiermi povinného, opätovne obsahove totožnú žiadosť o odblokovanie predmetných cenných papierov zopakovala na predpísanom tlačive strediska dňa 9.9.1997, s ktorým dátumom žalovaný (právny predchodca) žiadosť na vykonanie služby exekútorky prijal (č. 1. 188). Požiadavka exekútorky na služby bola akceptovaná a realizovaná žalovaným, ako vyplýva z výpisu účtu majiteľa cenných papierov ku dňu 22.10.1997, ktorým žalovaný deklaruje pred vykonaním služby zákaz predaja akcií požiadavku na zmenu, a to

zrušenie nastaveného obmedzenia, s dátumom platnosti blokácie 31.12.2005 a po vykonaní služby emisia CP na účte majiteľa nemá žiadne obmedzenia. Požiadavka služby bola akceptovaná a zmena stavu prevedená k 22.10.1997 (č. 1. 189). Odvolací súd ani výsluchom svedkyne - exekútky nezistil rozpor medzi obsahom listiny na č. 1. 189 spisu, ktorá potvrdzuje zrealizovanie žiadosti exekútky o odblokovanie akcií, t. j. o zrušenie pozastavenia práva nakladať s cennými papiermi a obsahom výpovede svedkyne, ktorá uviedla, že požiadala žalovaného o odblokovanie akcií a žalovaný jej žiadosť akceptoval. Za tohto skutkového stavu mal odvolací súd za preukázané, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom o cenných papierov č. 600/1992 Zb. v platnom znení v rozhodnom čase, a preto sa nedopustil porušenia povinností vyplývajúcich mu z tohto zákona, čo je nesplnenie základnej podmienky skúmanej pre vznik škody žalobcovi.

Odvolací súd z uvedeného dôvodu rozhodnutie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmenil a návrh ako nedôvodný proti žalovanému zamietol.

Žalobca proti tomuto rozsudku podal dovolanie. Dovolací súd napadnutý rozsudok svojím uznesením zo 17. decembra 2009, č. k. 1 Obdo V 51/2008 zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch okrem toho, že uviedol dôvody dovolania žalobcu, neuviedol žiadny právny rozbor veci a po skutkovej stránke vec od samého počiatku bola jasná a nesporná. Javí sa tu pravdepodobne odlišný názor dovolacieho súdu na vedenie exekúcie na cenné papiere. Treba tu posúdiť povinnosti žalovaného, exekútora a následne aj postavenie obchodníka s cennými papiermi a hlavne to, že exekútor nemá právomoc speňažovať cenné papiere, ale len blokovať ich prevod. Z toho odvolací súd vychádzal a výsluch exekútky to len potvrdil. Dovolací súd v intenciách svojho rozsudku uvádza len toto:

Dovolací súd vo svojom predchádzajúcom rozsudku podrobne uviedol, za akých podmienok v danom prípade prichádza zodpovednosť žalovaného za uplatnené škody a tiež vyslovil právny názor, za akých podmienok táto zodpovednosť nie je daná. V tomto smere dovolací súd predovšetkým poukázal na znenie ust. § 27 ods. 6 zák. č. 600/1992 Zb., z ktorého vyvodil záver, že ak stredisko (právny predchodca žalovaného) vykoná registráciu prevodu zaknihovaného cenného papiera po dobu zaregistrovaného pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovaným cenným papierom, poruší povinnosť. Následne dovolací súd konštatoval nedostatky v skutkových zisteniach a pokiaľ by následne súd dospel k záveru,

že žalovaný na základe žiadosti súdnej exekútorky (č. l. 31) z hľadiska obsahu nemal túto žiadosť akceptovať ako príkaz oprávnenej osoby s odkazom na ustanovenie § 27 ods. 7 zákona o cenných papieroch ako žiadosť na zápis zániku zaregistrovaného pozastavenia výkonu práva nakladať s cenným papierom, potom by k zániku zaregistrovaného pozastavenia výkonu práva nakladať s cennými papiermi nedošlo. V takom prípade úkon žalovaného z 24.10.1997 by bol porušením povinnosti v zmysle § 27 ods. 6 cit. zák.

„Dovolačí súd po skutkovej aj právnej stránke v celom rozsahu zotrváva na obsahu svojho predchádzajúceho rozhodnutia z 27.11.2006 (č. l. 337), pričom vyššie citoval najmä tie časti, s ktorými odvolací súd sa vôbec nevyporiadal. Súd prvého stupňa po tom, čo vo veci rozhodol dovolací súd, ďalšie dokazovanie nevykonal, vyhodnotil doterajšie dokazovanie a na základe toho žalobe vyhovel. Odvolací súd na pojednávaní vypočul súdnu exekútorku, z ktorej výpovede odvolací súd hodnotil iba tú časť o odblokovanie akcií a žalovaný jej žiadosť akceptoval. Za tohto skutkového stavu mal odvolací súd za preukázané, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom. Tento záver odvolacieho súdu však z obsahu spisu vôbec nevyplýva a je vo výslovnom rozpore s výpoveďou súdnej exekútorky. Táto totiž ďalej uviedla, že v danom prípade išlo o predaj akcií, ktoré nemôže speňažovať exekútor, ale len špeciálne na to určená osoba, a to obchodník s cennými papiermi, ale všeobecný zákaz, a teda súčinnosť s exekútorom vydaná v príkaze po začatí exekúcie tu bol naďalej. Teda exekútorka v tejto výpovedi v podstate iba potvrdila obsah svojho pokynu z 08.09.1997 (č. l. 187, 188), že o odblokovanie pozastavenia nežiadala vo všeobecnej rovine, ale výlučne v súvislosti s tým, že zaslala obchodníkovi s cennými papiermi príkaz na predaj cenných papierov, zrejme teda, že ide o odblokovanie len pre tento prípad, ako na to poukazuje dovolateľ. Z uvedeného vyplýva, že v danej veci neboli splnené podmienky na zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa. Naviac, odvolací súd ani sa nezaoberal s otázkou, či exekútorka za účelom predaja cenných papierov v rámci exekúcie mala postupovať inak, akým iným konkrétnym spôsobom, či žalovaný pre takýto postup mal zavedený osobitný kód, prípadne ako žalovaný postupoval v obdobných prípadoch, keď išlo o predaj cenných papierov v rámci exekúcie“.

Dovolačí súd zotrváva na svojich právnych názoroch v doterajších zrušujúcich rozhodnutiach, ktoré bližšie nešpecifikuje a ani jedno z nich. Odvolací súd v tomto rozhodnutí zhora ich všetky uviedol a nič také, čo by vnášalo do nového rozhodnutia niečo iné sa ani v ich tzv. právnych názoroch nenachádza. Uvádza dokonca, že:

„Tento záver odvolacieho súdu však z obsahu spisu vôbec nevyplýva a je vo výslovnom rozpore s výpoveďou súdnej exekútorke“. To môže tvrdiť len ten, kto nepozná výpoveď exekútorke, nepochopil ju alebo je u neho absencia vedomosti právnej normy hlavne v tom, ako sa vedie exekúcia na cenné papiere. K tomu, aby si mohol súd vytvoriť vo veci právny názor, okrem kusých názorov v jednotlivých rozhodnutiach, je okrem právnych noriem sa treba oboznámiť aj s veľkým množstvom rôznych protichodných podaní advokátov oboch účastníkov, pritom dokazovacia povinnosť bola do dôsledkov splnená.

Odvolací súd dôsledne preskúmal obsah spisov, jednotlivé dôkazy (§ 120 O.s.p.), ich vyhodnotenie (§ 132 O.s.p.) a došiel k rovnakému právnemu záveru, ako v zrušenom rozsudku z 23. januára 2008, č. k. 2 Obo 46/2007-457, preto napadnutý rozsudok súdu zmenil, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Ak dovolací súd má iný (pre odvolací súd nevedno aký) právny názor, rozsudok odvolacieho súdu z 23. januára 2008, č. k. 2Obo 46/2007-457 nesmel zrušiť, pretože tým porušil zákon. V tomto prípade mal povinnosť dovolací súd postupovať podľa ustanovenia § 243b ods. 2 O.s.p. (v terajšom znení), ktorý znie takto:

„Ak dovolací súd dôjde k záveru, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nebol dostatočne zistený skutkový stav, uznesením zruší napadnuté rozhodnutie. **Ak nesprávnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia spočíva len v nesprávnom právnom posúdení správne zisteného skutkového stavu, dovolací súd zmení napadnuté rozhodnutie**“.

Znenie tohto ustanovenia bolo zavedené do OSP jeho novelou, zákonom z 23. septembra 2008 č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Účinnosť táto novela nadobudla 15. októbra 2008 a novela sa použije aj na veci začaté pred jeho účinnosťou (§ 272p ods. 1 tejto citovanej novely).

Podľa tejto novely bol povinný postupovať dovolací súd, ale nepostupoval, vlastne podľa platnej a záväznej novely postupoval len v tom, že pre zrušenie použil novozavedenú formu rozhodnutia „uznesenie“ (pred novelou bol rozsudok).

Odvolací súd aj na pojednávaní 14. decembra 2010 od zástupcu žalobcu sa snažil zistiť, na čom zakladá svoju žalobu čo do základu, ktoré sú to okolnosti a jeho odpoveď,

tak ako v celom konaní, bola, že žalovaný porušil svoju zákonnú povinnosť pri uvoľnení blokácie cenných papierov (akcií) a tým mu bola spôsobená škoda. V tomto však odvolací súd zastáva právny názor, že žalovaný v tomto svojej povinnosti neporušil.

O náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania rozhodol rovnako ako v rozsudku z 23. januára 2008, č. k. 2 Obo 46/2007-457 + za jeden právny úkon (dovolacia odpoveď) v zmysle ust. § 224 ods. 1, 2 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalovanému v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania za dva úkony právnej pomoci, vykonané JUDr. L. (prevzatie a príprava, odvolanie zo dňa 30.3.1999), úkony právnej pomoci vykonané JUDr. H. (účasť na pojednávaní 26.1.2001, vyjadrenie k odvolaniu žalobcu z 12.6.2001) po 20 160 Sk v zmysle vyhl. č. 240/1990 Zb. Ostatné uplatnené úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava právneho zastúpenia JUDr. H. a vyjadrenie k uzneseniu Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.7.2000) neboli priznané ako nedôvodne uplatnené, keď účastník nepreukázal účelnosť a opodstatnenosť zmeny právneho zastúpenia a komentovania súdneho rozhodnutia. V zmysle vyhl. č. 163/2002 Z. z. bola žalovanému priznaná náhrada trov právneho zastúpenia za päť úkonov právnej pomoci (účasť na pojednávaní dňa 30.9.2002, 13.2.2003, 1/2 úkonu 13.3.2003, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 16.6.2003, účasť na pojednávaní 26.10.2004) po 48 760 Sk a v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. za osem úkonov právnej pomoci (podanie dovolania zo dňa 17.1.2005, stanovisko dovolateľa k vyjadreniu žalobcu z 28.2.2005, žiadosť o odklad vykonateľnosti, účasť na pojednávaní dňa 8.1.2007, 15.1.2007 v 1/2-ci, odvolanie Mgr. K. zo dňa 14.2.2007, jeho účasť na pojednávaní 12.12.2007 a 23.1.2008) po 48 850 Sk, režijný paušál 5 x 100 Sk, 3 x 128 Sk, 1 x 136 Sk, 3 x 150 Sk, 4 x 178 Sk, 1 x 190 Sk, spolu režijný paušál 2 372 Sk, spolu náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 668 807 Sk. Odvolací súd priznal úspešnému žalovanému náhradu trov za zaplatený súdny poplatok za dovolanie vo výške 1 200 000 Sk, za odvolanie 500 000 Sk (13.5.1999), za odvolanie 1 000 000 Sk (18.5.2007). Ostatná uplatnená náhrada trov konania nebola žalovanému priznaná z dôvodu, že vykonanie niektorých právnych úkonov nebolo osvedčené ani preukázané (rokovanie s klientom, rokovanie strán) alebo ich vykonanie nebolo potrebné na účelné bránenie práva žalovaného v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Z tohto dôvodu nebola účastníkovi priznaná náhrada DPH jeho právneho zástupcu.

Spolu teda 111 986 Eur (111 824 Eur +162 Eur), v Sk 3 417 657 Sk (3 368 807 Sk + 48 850 Sk).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. decembra 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová